

۲۰۱۶/۱۱/۲۸

رنا گل آریوبزی

د خدای د مخلوق په خدمت کی د فخر افغان ژوندون

او د خدایی خدمتگارو بی تاوه پاڅون

دریمه برخه

دپښتنو دپښانو دښوونې او روزنې له پاره مبارزه

د پاچا خان او د خدایی خدمتگارو د بی تاوه پاڅون موخه، د خدای مخلوق یانی د ټول بشریت خدمت و چی سیاسی، ایتنیکي (نژادی) او مذهبی پولی بی نه پیژندلی. فخر افغان لیکي چی: «دا تحریک په دی غرض شروع شوی دی چی مظلوم دظالم نه خلاص کری او څوک چی په دنیا کی ظلم کوی، که مسلمان دی، که هندو وی او که پیرنگی وی، دوی همیشه دهغه دمخالفت کولو له پاره تیار دی.» [عبدالغفار خان... ۴۳۶] یانی داجمل خټک په قول:

چی نیشه داستبداد لری په سرکی
ماته یودی که مغل دی که افغان

رښتیا دا دی چی راجیو گاندی د هندوستان فقید لومړی وزیر خان عبدالغفار خان سم پیژندلی دی چی «دعدم تشدد پیغام رسوونکی او دټول بشریت دازادی یو رښتینی عسکر» [اثر چند... ۵۷م] یی بللی دی. خو پاچا خان په دی حقیقت هم تر ټولو ښه پوهیده چی د خدای په مخلوق کی دده خپل کام دنورو پر تله دزیاتو رنځونو، ربرونو، ستونځو او محرومیتونو سره مخامخ و. دلته نه یوازی دانگریز وحشی ښکیلاک واکمن و بلکی لکه څنگه چی اثر چند دپاچا خان له خولی لیکلی دی: «په مور کی کورنی کینی، دسیسه جوړول، دښمنی، مضره دودونه، دعوی او شورش حاکم دی، پښتون چی هرڅه تر لاسه کری دی، په مضره دودونو او اعمالو او همدا راز په شخړو یی له لاسه ورکری دی... بله ستونځه داننقام داخیستلو روحیه وه.» [اثر چند... ۲۴م] مشهور انگریزی څیړونکی الفنسټون هم انتقام، حسد، حرص او سرسختی دپښتنو عیبونه گڼلی دی خو له بل پلو یی دوی «دازادی لیوال، خپلو ملگرو ته وفادار، پر خپلو تر لاس لاندی مهربانه، میلمه پالی، زړه ور او زخمتکش» [اثر چند... ۸م] بللی دی. پاچا خان باور درلود چی دپښتنو نیمگرتیاوی نه ددوی په خټه کی اونه یی دټاټو بی په جیولوجیکی جوړښت کی نغښتی دی بلکی تاریخی ریښی او لاملونه لری او هغه داچی چا په خپلو نیمگرتیاوو نه دی پوهولی، ددین او بدو رواجونو ترمنځ توپیرونه یی نه دی ور ښودلی په حقیقت کی دسمی دینی، سیاسی او ټولنیزی ښوونې او لارښوونې نه بی برخی پاتی شوی دی. دی لیکي چی: «زما دابتدا نه داعقیده ده چی پښتون ډیر ښه قام دی، ډیر ژر اصلاح کیدای شی، په شرط ددی چی څوک یی پوه کری. دا نن چی دی په داسی بد حا لت دی ددی وجه داده چی څوک یی غم نه خوری او نه یی پوهوی.» [عبدالغفار خان... ۹۵م]

رښتیا دادی چی خان عبدالغفار خان په ډیر ځوان عمر کی په دی پوه شوی و چی همدا نه پوهول، نه یوهیدل، دپوهی او سواد نه بی برخی پاتی کیدل دربرونو، ستونځو، مصیبتونو او محرومیتونو تر ټولو لویه سر چینه ده. په ډیرو کلیوکی دکوچنیانو دزده کری له پاره حتی لومړنی ښوونځی هم نه ول او که کوم یو به چرته جوړ شوی و نو ملایانو به څوک نه ور پرینودل نوڅکه دپښتنو بچیان بی زده کری او بی سواده لویدل. د فخر افغان خپلواک او روښانه فکر، نرم زړه او کلکی ارادی د خپل ولس د ژوند دا بهیر زغملی نه شو او لاس په زړه ورته کښیناستلی نه شو. په شل کلنی کی د بی سوادی او نا پوهی په ضد دمباریزی عملی ډگر ته راپورته شو او دپښتنو دپښانو له پاره یی په ټول ملک کی

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکني د ليکنيزي بني پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ

دمدرسو په جوړولو لاس پوری کړ. لو مری مدرسه یی په ۱۹۱۰م کال کی دمولوی صاحب عبدالعزیز په ملتیا داتمانزوپه کلی کی جوړه او پرانسته، «او دنورو مدرسو دجوړولو له پاره مو په نورو علاقو کی دوره شروع کړه دخلکو توجه می دعلم طرف ته کړه او دپښتنو په زرونو کی مو دعلم دضرورت احساس پیدا کړ، او دغه شان مو ورو وروپه مختلفو علاقو کی دمدرسو جوړول شروع کړل او په لږ وخت کی مودیری مدرسی جوړی کړی.» [عبدالغفار خان... ۶۲-۶۳م] پاچا خان یوځل بیا په ټینگار وایی چی: «پښتون یوژوندی قام دی، دقومیت او قربانی ماده هم پکی شته، خوراویښول غواړی. قومونه خو تش په کف اوچف نه رابداریزی، دقومونو د ژوندی کولو او بیدارولو دپاره داسی کسان په کار دی چی بی غرضه وی، دیانتدار وی او ایمانداروی او دخدای دپاره دخپل قوم خدمت ته تیار وی.» [عبدالغفار خان... ۶۳]

د خدای له پاره دخپل کام خد متگارانو ته برتانیوی استعمارچیانو دسرسخت دښمن په سترگه کتل او دکړاوونو او وحشتونو نه ډکو جیلخانو کی یی زندانی کول. په خپل هیواد (بریتانیا) کی یی ولسواکی وه، دیوهنیزو او تخنیکي لاسته راوړنو پریمانی وه، خو په نورو (مستعمره) ملکونو کی یی بی کنتروله زورواکی چلوله او داهم تردی چی دماشومانو دلیک او لوست دزده کړی مخه یی هم نیوله. انگریزان په دی پوه شوی وو چی دخان عبدالغفار خان خیال، فکر او اراده تر کنترول لاندی نشی راوستلی، دولس د تنویرولو او دښوونځیو د جوړولو یی نشی منع کولی، نو په کورنی یی زور راوست. د صوبی چیف کمشنر سر هملتن گرانته په خپله د پاچا خان دیلار نه په کلکه وغوښتل چی خپل زوی د مدرسو دجوړولو او د خلکو دبیدارولو نه منع کړی او دنورو په شان کرار کښنی. پلاری یی هم عبدالغفار خان ته وویل چی زوی به هم ځان په مصیبت اخته کوی او هم سرکار خپه کوی چی نور څوک یی نه کوی نوته یی څه کوی. ده په ځواب کی «ورته وویل چی ښه ده بابا چی ته وایی مه یی کوه، نه به یی کوم، دیرو خلکو خولمونځونه هم پریښی دی، زه به یی هم پریردم، خو ته به بیا ماته نه وایی چی لمونځ ولی نه کوی؟ بابا می راته وویل چی لمونځ خو فرض دی. ما ووی بابا دا علم خو هم فرض دی. بابا وویل ښه نو څه کوه او بیا چیف کمشنر ته ورغی ورته یی وویل چی صاحب مور ستاسی دخوشحالی له پاره خپل دین نشو پریښو دلی.» [عبدالغفار خان... ۱۷۲م]

دښوونځیو او مدرسو په جوړولو او ساتلو کی دترنگزو حاجی صاحب دپاچا خان سره ډیره مرسته کوله. ده په ډیو بنډکی لوړی زده کړی سر ته رسولی وی، لوی عالم، مشهور روحانی اووتلی هیواد پال شخصیت و. ټول عمر یی دبرتانیوی ښکیلاک په ضد دخپلوا کی له پاره مبارزه کی تیر کړ. مدرسوی خو دولس په مټو او مرستو جوړیدلی خو دترنگزو حاجی صاحب په نامه یی ځکه یادولی چی له دی لاری یی تریوی اندازی دملایانو خولی بندولی. خو دا مدرسوی او ښوونځی په هیڅ صورت هم دانگریزانو تر سترگو نه پټیدلی او پیرنگیانو دپښتنو بچیانو له پاره دزده کړی موسسی کله زغملی، نو دځینو ملایانه، میاگانو اونوابان په ملاتړ یی بندولی، ورنولی او دهغوی استادان او مرستندویان یی جیلخانو ته اچول او په له انسا نیته لری جزاگانوی محکومول. پاچا خان او ملگرو یی دا ټولی ستونځی او کړاوونه زغمل، په ځان منل، خو له خپلی موخی نه راگرځیدل. دی بیتاوه پاڅون د پیرنگیانو له خوا ترل شوی مدرسوی بیرته پرانستلی، ویرانی شوی یی بیر ته ابادولی او دولس په بیدریغه مرسته یی نوری نوری هم جوړولی. دجوړوونکو او وړانوونکو تر منځ په دی سیالی کی زور او وحشت د حق او عدالت په مقابل کی پاتی راغی، ځکه چی پخوانی وختونه تیرو و، په پښتنو کی سیاسی شعور رابیدار شوی و اودا ولس دپوهی اوزده کړی په مانا او ارزښت پوهیدلی و، په خپلمنځی ددیو تربگنیو او دښمنیو بری ته رسیدلی و، را پاڅیدلی و او یه تش لاس، خو په سیاسی هوښیاری اوفو لادی اراده یی دخپلو بچیانو له پاره دپوهنی دیوی بلولی او دزور په نیلی سپور، مکار او تجربه کار استعماری امپراتور له دسیسو او فتنو یی ساتلی. اهریمنی ځواک، دانگلیس شیطانی واک، دهغه دوزخی زندانونه، حتی ماشینگنی او غټ غټ توپونه دبی تاوه پاڅون دارادی په ماتولو او دمدرسو په له منځه وړلو کی پاتی راغی. خدایی خدمتگارو دخپل ولس په ملتیا په ټوله صوبه کی دمد رسو یو جال جوړ کړ چی مرکزی داتمانزو های سکول و. څیرنوال عبدالرحیم بختیانی خدمتگار لیکلی چی: «دا یو سکول نه و، دا یوه یو نیور سیتی وه، دی کی دینی، مذهبی، تاریخی او دنیاوی ټول علوم ښودل کیدل او هم پکی سیاسی شعور پیدا کیده.» [دسولی او ازاد دی مشال... ۱۰۶م]

فخر افغان خان عبدالغفار خان ددی ښوونځیو میوه په خپل ژوند کی ولیده. ستر سیاستوال، پوهان ادیبان او شاعران لکه ماستر عبدالکریم، خان غنی خان، عبدالروف قربان، خان ولی خان، اجمل خټک، سعادت خان اونور له دی تعلیمی موسسیسو نه را ووتل او ځلانده مبارزینو په توگه دازادی غوښتونکو په لیکو کی ودریدل. د پاملرنی ټکی خو دادی چی ددی مدرسو او ښوونځیو دجوړولو پلانونه په کومو وزارتونو یا دولتی قسرونو کی نه ترتیبیدل او مالی لگښتونه

د پانوی شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له لیرولو مخکی په څیر و لولی

بی هم ددولتی بانکونو له خوا نه تمویل کیدل بلکی په حجرو، جوماتونو او حتی په جیلونو کی بی پلانونه جوړیدل او دانکریزی استعماری واکمنی دغوښتنی او ارادی په خلاف دولس په مټو او مالی مرستو په عمل کی پلې کیدل. باید هیر نشی چی په دی مدرسو کی نه یوازی هلکانو بلکی جونو هم زده کړی پیل کړی. په دی توگه خدایی خدمتگارو دپښتنی جو نو او میر منو په ژوند کی هم نوی دوران پرانست چی ددی لیکنی په څلورمه برخه کی به تر څیرنی لاندی ونیول شی.

پای

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په څیر و لولئ